

NOVINKY

5

září
2016

ZPRAVODAJ SO
ročník 2

*

Web sponzoruje V. Obadálek-Bohr.

www.so-novinky.obadalek.cz

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Páté elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Br. Grizzly referuje o schůzce k představení knihy br. Edy Marka-Hroznýše královského.

INFORMAČNÍ ZDROJE

Br. Zdeněk Navrátil – Fetišek se zamýšlí nad Prvním principem skautingu (celý text na webu SO).

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Znovu upozorňujeme: digitalizované časopisy JUNÁK na internetu ke stažení.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Vzpomínky na zesnulé ...
85. jubileum Jiřího Stránského ŘSV.

INFORMACE PŘED UZÁVĚRKOU

Z E-MAILŮ: ... skauti se zasloužili o stát – připomeňme si některé ...
Skautský institut zve: Zahájení skautského roku v Praze

POZNÁMKA:

Zpráva vůdkyně pro výroční schůzi SO bude zahrnuta do příštího čísla Zpravodaje SO, stejně jako zajímavosti z jednání.

Heslo SO zní: *Jasná hlava Svojsíkova vede šedé hlavy dál!*

Výroční schůze Svojsíkova oddílu se koná jako již po dlouhou řadu let v posluchárně Zdravotnického ústavu v areálu Vinohradské nemocnice v Praze, a to dne 17. září 2016. Je nejen „úředním jednáním“, ale i společenskou událostí – vždyť při tomto každoročním setkání nositelů jednoho z nejvyšších vyznamenání Junáka v rámci jeho programu vždy také zazní zajímavé a podnětné příspěvky odborníků „na slovo vzatých“. V neposlední řadě se v zázemí setkávají „šedé hlavy“ – osobnosti skautingu – také v osobních rozhovorech.

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

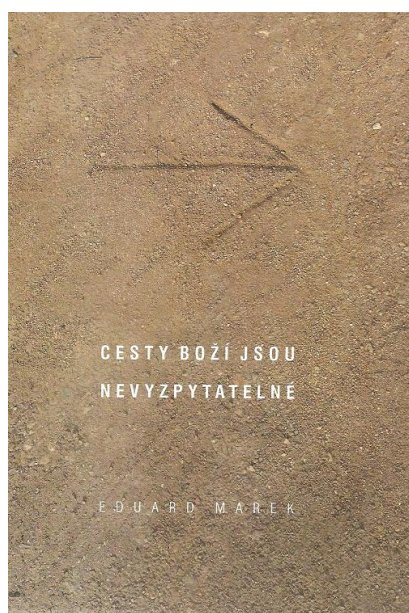
Oslava devítek, a nejen to

Po bohoslužbě se celá přítomná společnost odebrala do společenské suterénní místnosti pod kostelem, kde nás přivítala jednak bohatá tabule s rozmanitými dobrůtkami, ale také noblesní smyčcové kvarteto profesora Pjerušky. Podle přání jubilantů kvarteto i přítomní pěvci zahráli a zazpívali jejich písně, Edova byla „**Zahučaly hory, zahučaly lesy ...**“

Společnost okolo farního kostela sv. Anežky České a patronů českých na Spořilově v Praze 4 uspořádala jubilejní setkání se třemi slovutnými muži, pro něž jsou letos symbolické číslice **devět**.

V podvečer 23. června 2016 byla nejprve sloužena v kostele sv. Anežky děkovná bohoslužba, věnovaná mj. **devěta-
devadesátiletému Eduardu Markovi**, členu **Svojsíkova odílu** a **oddílu Velená Fanderlika**, dále pak **devadesátiletým JUDr. Václavu Roubalovi** a **akad. mal. Josefu Hošnovi**.

Poté se představovala a do světa slavnostně uvedla Edova kniha **Cesty boží jsou nevyzpytatelné**, půvabné a moudré čtení, jež vystihuje Edu, jeho život a jeho postoje, postoje dobrého člověka bez závisti a nenávisti, optimisty. Na přední desce knihy nad titulem je obyčejná skautská značka **Jdi tímto směrem**.

Eda ve svém životě šel vždy po správné značce, to je snad i dopingem jeho pozeňnaného věku. Rád si v ní počtu, samozřejmě ji mám s Hroznýšovým věnováním.

I pan Hošna představoval svoji knihu vzpomínek a myšlenek kumštýře, který studoval na akademii u významného portrétisty prof. Vratislava Nechleby a malíře zimní krajiny Vlastimila Rady. Na jevištiátku byly vystaveny tři jubilantovy portrétní oleje a jedna krajina rodných Jižních Čech.

JUDr. Roubal, pokud mu to komunisti dovolili, se zabýval zejména dopravním právem a dodnes stojí v čele zájmové skupiny těchto právníků. Prostě fachman.

Bratra Hroznýše přišlo pozdravit samozřejmě pár skautů, jednak z našeho Svojsíkova oddílu bratři Pluto - Vladimír Pechar a Roman Havránek - Mánek vedle mé maličkosti, za senátní a parlamentní skauty Ing. Petr Bratský - Bráca s Lejdy, jeho chotí. Byli tu i další skauti a členové Edovy rodiny.

Na fotografii s jubilanty jsou - zleva doprava: spořilovský farář P. Jakub Sadílek, br. Roman Havránek - Mánek, senátor br. ing. Petr Bratský - Bráca, autor knihy br. Eduard Marek - Hroznýš královský, akad. mal. Josef Hošna a JUDr. Václav Roubal.

Dvě momentky zachycují některé další přítomné gratulanty:

Byl to velmi příjemný večer v milém prostředí, s moudrými lidmi a jsem rád, že jsem byl u toho.

Foto: Bráca - Petr Bratský, zapsal: Grizzly - Boža Strauch

Obrázek spořilovského kostela z internetu:

<http://www.sporilov.info/view.php?cislocclanku=2005102301>

Informační zdroje

„Největším darem, který jsme od Boha dostali,
je naše schopnost rozhodovat se.“

(Paulo Coelho)

Zdeněk Navrátil
(VÝŇATEK – ÚVOD)

PRVNÍ PRINCIP

Úvahy o nejvyšší Pravdě a Lásce

Tak jako nelze zpochybnit, že naše civilizace a kultura byly vytvořeny před staletími na principech křesťanství, je stejně tak zcela jisté, že zakladatel světového skautingu, britský generál Robert S. Baden-Powell, vycházel ze stejných křesťanských zdrojů. Jako hluboce věřící anglikán ani nemohl jinak. Tak bylo „jeho“ hnutí od samého počátku vnímáno všemi, kdo se jím cítili být osloveni, ale i těmi, kdo – právě z tohoto důvodu – hluboké osobní skautství nepřijali. Skauting však zaujal nejen mládež britskou, ale přímo lavinovitě se šířil mezi mladými – a nejen mladými – lidmi na celém světě. Dostal se tak i do oblastí, jejichž historie, kultura a společnost vznikla na základech odlišných. Ale problémy se po čase objevily také v zemích euro-atlantické civilizace, tradičně křesťanských, když jejich laicizace a odklon od původních křesťanských kořenů převážily nad jejich dřívějším zakotvením. Zdá se, že to v plné míře platí též o naší zemi. Problémy tohoto charakteru byly u nás od samého vstupu skautingu do naší vlasti.

Na počátku byl Zakladatel

Snad není příliš odvážnou nadsázkou, uvedu-li, že vznik skautingu byl v jistém smyslu reakcí na prudké zvraty a přeměny devatenáctého století. Ani předchozí doba nebyla žádnou „pastýřskou idylou“, také ona byla naplněna konflikty, válečnými střety a lidskou bídou. Všechny tyto události nebyly však tak výrazné, tak principiální, jako zmíněné období. Ještě doznívala ozvěna *Velké francouzské revoluce*, která se snažila „osvobodit lidstvo“ od všech svazujících vztahů. Místo svobody, v duchu lákavé proklamace – „volnost – rovnost – bratrství“ –, nastolila teror, krutovládu, když „revoluce požírala své vlastní děti“, o utrpení dalších prostých lidí nemluvě. Zpochybnila také dosud běžné a uznávané mravní zakotvení všech s pochybnou výmluvou na osvobození od „zotročujících dogmat“, těch zásad, které daly základ této kultuře a civilizaci. Dodnes si neseme její důsledky, ač si to mnohdy ani neuvědomujeme. Toto období bylo pak vystřídáno napoleonskými válkami, které uvrhly celý evropský kontinent do zmatků, bídy a útrap velkého počtu jeho obyvatel.

Toto století bylo poznamenáno prudkým rozmachem průmyslové výroby, mající za následek nejen přetvoření společenské skladby, ale také nastolení velkých sociálních rozdílů. Do těch míst, kde teď vznikala průmyslová centra, proudili z venkova nemajetní, kteří tu hledali možnost obživy. Byli obvykle bez kvalifikace a potřebných zručností, což jejich postavení ještě více komplikovalo. To vše bylo navíc silně poznamenáno lidským rozměrem – chamtivostí, neúctou, sobectvím a lhostejností k osudu jiných, na straně těch

druhých byla zase závist, ztráta identity a beznaděj. Ti našli útulek ve vznikajících *slumech*, v osadách, kde zločin a nenávisť byly jejich stálými průvodci. V takovém prostředí vyrůstaly děti, které jim byly poznamenány na celý svůj další život. Některé musely přispívat též k rodinné obživě vysilující a málo odměňovanou prací v *manufakturách*, jiné jen zcela bezcílně „bloumaly“ ulicemi, případně se věnovaly jak drobným krádežím, tak i dalším nepravostem.

Do takové společnosti přinesl *Baden-Powell* skautské hnutí nejprve pro všechny chlapce. Mělo nejen vyplnit jejich volné chvílky, ale také přispívat k lepší výchově, na niž v četných rodinách pro jiné starosti nebyl čas. Už jako nižší důstojník se *B. P.* věnoval mladým vojákům, sloužícím daleko do domova, převážně v britských koloniích. Dá se říct, že byl dobrý a zkušený pedagog. Nakolik byl inspirován též jinými vzory je jen obtížné stanovit. *Jiří Čejka* se ve své studii věnuje otázce, zda mohl znát také dílo *J. A. Komenského*, což – jak dovozuje autor – nelze vyloučit. Znal se a byl v písemném kontaktu se svou současnicí, již byla italská lékařka, psycholožka a pedagožka *Maria Montessori* (1870-1952), jejíž stěžejní kniha *Metoda vědecké pedagogiky* vyšla v roce 1909, tedy v době, kdy náš zakladatel „doladřoval“ metodiku a principy svého hnutí. Věděl ovšem, že účinná výchova se musí opírat o pevný morální základ, za nějž považoval – jak už jsem v úvodu naznačil – křesťanství.

Duchovní zakotvení skautingu je obsaženo ve třech základních principech, vycházejících z jím sestaveného skautského zákona, slibu, hesla i denního příkazu, totiž – jak dobře víme – v *povinnosti k Bohu, povinnosti k bližnímu a povinnosti k sobě*. Na tom pak nic nemění ani skutečnost, že v jeho písemném odkazu těmito slovy formulované pilíře výchovy nenajdeme a že takto byly kodifikovány až na 26. konferenci v roce 1977 v kanadském Montrealu. Svůj názor prezentoval zcela jasně např. také ve svém zahajovacím projevu na *IV. Světovém jamboree* v roce 1933 v maďarském Gödöllő, kde hovořil o „*následování vyšších skautských ideálů*“. Uvedl výslovně, že takovými „*ideály jsou: vaše povinnost vůči Bohu, své vlasti a svým bratrům uskutečněním skautského zákona. Na této cestě rozšíří každý z vás království Boží na zemi, království míru a pokoje ...*“. První princip, tady alespoň slovně vyjádřený, považoval – stejně jako náboženství – za součást duchovního směřování skautingu. Pokud se tedy ještě stále hlásíme odkazu *Baden-Powella*, měli bychom také přijímat jeho myšlenky v plném rozsahu.

Ještě za jeho života se skauting šířil po celém světě. Dostal se tak i do oblastí, kde křesťanství nebylo dominující a kde naopak neznali ani osobního boha, jehož vyznávají náboženství monoteistická. V roce 1920 na první světové konferenci navrhovali italští zástupci jednotné znění skautského slibu pro „celou planetu“. To by se právě ve zmíněných krajinách dostalo do rozporu s jejich kulturou a tradicí. Bratr Zakladatel tu myšlenku odmítl slovy – „*nepřál bych si takové uniformity ve světovém skautingu, naopak chci, aby každý národ přinesl do našeho hnutí svou vlastní duši, (...) ovšem pod zorným úhlem onoho všelidského bratrství, které je vlastní ideou světového skautingu*“. On sám ovšem vždy důsledně setrval ve svém křesťanském zakotvení.

Ale ani za života našeho zakladatele nebylo duchovní poselství skautingu všemi přijímáno tak, jak by si *B. P.* přál a představoval. Kdysi – bylo to na konferenci v *High Leigh* v roce 1926 – byl některým přítomným dotázán, kdy vlastně se náboženství do skautingu dostalo. Tehdy jeho okamžitá odpověď byla zcela jednoznačná: „*Vůbec se do něj nedostalo. Vždycky tu bylo. Je to základní činitel, přesahující skauting.*“

Ve svém díle *Rovering to Success* uvádí *Baden-Powell* mimo jiné – „*pro dosažení štěstí je nezbytné náboženství. (...) To neznamena jenom chodit do kostela, znát biblické texty nebo rozumět teologii. (...) Velice stručně řečeno – náboženství znamená toto: Za prvé – poznat, kdo a čím je Bůh. Za druhé – co nejlépe naložit se životem, který Bůh dal člověku, a dělat to, co On od nás očekává. To znamená pracovat především pro druhé. Taková by měla být vaše víra.*“

Tyto názory nezměnil ani později, když skauting přijaly také jiné země, v nichž nebylo křesťanství prvořadé. Na jasné duchovní zakotvení skautingu velmi často poukazoval. Dokládají to např. též francouzští skauti, kteří jeho slovní výroky i písemné odkazy zachytili a převzali z celé řady dobových tiskovin, jak se můžeme přesvědčit i z těchto vět:

„Směřování k nebesům je v životě nejdůležitější ze všech směřování.“

„Člověk nestojí za mnoho, jestliže nevěří v Boha a neposlouchá Jeho zákony.“

„Od každého skauta se očekává, že je členem některé církve a že se účastní bohoslužeb.“

Stejná stanoviska sdílejí např. skauti lichtenštejnští, kteří ve své koncepci duchovní výchovy se přihlašují výslovně k otevřenosti všem. Nicméně hodnoty jejich svazu jsou pro ně hodnotami evangelia, při čemž – při plném respektování náboženské svobody – nechťejí křesťanství vnucovat, ale nabízet. Připomínají ovšem, že *„hledání smyslu života je vlastní každému člověku. Proto také je hledání smysluplného života základní náplní skautského hnutí, protože skauting chce přispívat k rozvoji celé osobnosti mladého člověka“*.

To jsou pouze namátkou vybraná poučení z postojů zakladatele a našich bratří z jiných zemí, kde skauting neprošel totalitními zákazy jako u nás a kde se mohl svobodně rozvíjet. Naším specifickým poměrům se budeme ještě věnovat v samostatném odstavci, protože bude vhodné připomenout si historická fakta, která dotvářela zdejší duchovní klima.

Skauting v českých zemích

Do českých zemí přišel skauting velmi záhy; už pouhé čtyři roky po „pokusném“ táboře na ostrově *Brownsea* uskutečnil zakladatel jeho české odnože rovněž pokusné táboření v lesích u *Vorlovské myslivny*. Byli jsme tedy mezi prvními na světě, kdo se ke skautingu přihlásili. To by nás mohlo naplňovat jistou hrdostí, ovšem za předpokladu, že jsme toto hnutí přijali se všemi jeho principy, ideami a závazky. A tady brzy vyvstala jistá obtíž. Nejen že česká společnost ho přijala nedůvěřivě, jako nám cizí element, ale také jeho pevné myšlenkové zakotvení v křesťanství se ukázalo být značnou překážkou. České duchovní poměry byly značně specifické už od končícího středověku. Nastupující osvícenství, reformy Josefa II., to vše překrývající národnostní otázka, ovlivnily silně myšlení našeho národa. Ani doba nejnovější nepřinesla v tomto směru výraznou změnu, což dnes obvykle připisujeme poněkud nepřesně hektickému vývoji dvacátého století s jeho totalitami. Duchovní klima se tu vytvářelo dlouho.

Českou apatii k náboženství nelze přičítat jen komunistické totalitě. Ta mohla leccos urychlit, ale aby se člověk mohl sytit její infikovanou propagandou, musel být pro ni předem disponován, jinak by ji nestrávil. Tato mentalita se připravovala celá staletí. Pěstovali jsme si odedávna sklon věřit raději smyšlenkám a vidinám,

než skutečné pravdě. (...) Za zmínku stojí, jak jsme kdysi hledali spásu v panslavismu. Naše osvícená kulturní vlastenecká elita byla tak opojena touto ideou a vzhlížela k velkému bratru na východě s takovým přesvědčením, že jí vůbec nevadila skutečná podoba carského samoděržaví. A když se zhroutilo, pak jako obratem uvítala duchovní elita národa již za první republiky bolševický komunismus jako vycházející hvězdu svobody.

Po neúspěšných jednáních s existujícími institucemi si zvolil A. B. Svojsík cestu samostatného skautského svazu. I tady musel být velmi obezřetný a brát velké ohledy na specifický duchovní stav národa. Třebaže všude ve světě měli skauti ve svém slibu uvedený první mravní princip jako „službu Bohu“, u nás musel „takticky“ poukázat pouze na službu vlasti, aniž by zmiňoval též panovníka jako v jiných zemích, když nám tehdy vládli národnostně necitliví Habsburkové. Takový postup byl kritizován jinými národními skautskými svazy. Bylo tomu tak v roce 1937 na 9. mezinárodní skautské konferenci, jež se konala v Haagu. Hrozící skandál zažehnal sám Baden-Powell, jehož dlouho pojilo s naším A. B. Svojsíkem upřímné skautské přátelství. (Setkali se poprvé až v Londýně na jamboree v roce 1920, kde B. P. předal našemu ABS Řád Stříbrného vlka britských skautů.) Výslovně prohlásil náš Svaz JSS-RČS za jednu z nejlepších organizací v celém světovém hnutí. Přesto tam zazněl konečný verdikt – „vyjasněte si svůj vztah k duchovním hodnotám“. Tato výzva se ostatně opakovala po více než polovině století ještě jednou.

Řešení obtížné situace tehdy A. B. Svojsík našel a váhající mohli být spokojeni. Pro ně tedy první základní princip „zmizel“. Ale bylo tomu skutečně tak? Když se lépe zamyslíme nad druhým mravním principem a z něho se odvíjejícím třetím, nemůže nám uniknout, že oproti v antice obvyklému „oko za oko, zub za zub“, to bylo právě křesťanství, které přišlo s příkazem lásky k ostatním lidem. Zaznělo totiž poprvé už ve významném „horském kázání“ v Kristových slovech – „miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: miluj svého bližního jako sám sebe“ – (Mt 22,37-39). Respektování druhého a třetího pilíře by mohl někdo snad chápat jako dostatečné naplnění principu prvního. Bylo by to však hodně zkratkové a nesplnilo by to záměr Zakladatelův, který přece zcela jasně prohlásil: „Skaut je věřící člověk a já odmítám všechny formy skautingu, které nemají náboženský základ.“ Ale – jak dobře víme – v době konání konference v Holandsku už měl svět a s ním i skautské hnutí zcela jiné starosti. Zakrátko na to vypukla druhá světová válka, jež skautské hnutí v zemích, které byly tímto střetem postiženy, utlumila. Ani po válce se nic nezměnilo, doba svobodného života ve střední Evropě byla příliš krátká k tomu, aby došlo také na řešení těchto problémů.

Od svého založení přežívalo tedy československé, později také české skautské hnutí, po celých osmdesát roků bez připomínky prvního mravního principu ve svém slibu. Víme ovšem, že více než polovinu toho času bylo utlumeno zákazy oběma totalitami a že pokud existovalo někde v ilegalitě, mělo ještě další a také mnohem větší obtíže. Otázka duchovní orientace byla znovu nastolena teprve po poslední obnově v roce 1989, když jsme požádali o znovupřijetí do mezinárodní skautské organizace WOSM. Opustili jsme ji totiž v dubnu 1949, když protiprávní, samozvaný tzv. „akční výbor“ Junáka, složený zcela z komunistů a jejich sympatizantů, napsal této instituci arogantní dopis, jímž ji obvinil, že „nebojuje dostatečně za světový mír. Junák chce být významným bojovníkem za pokrok a mír a už se necítí mezi skauty dobře a proto odchází z Mezinárodní skautské

kanceláře“. Dívčí kmen *Junáka* nemusel při této poslední obnově žádat o opětné přijetí do WAGGGS především z toho důvodu, že byl jeho základajícím členem.

Akční výbory byly zakládány – podobně jako v našem případě – ve všech firmách, úřadech, školách a občanských institucích na podporu komunistického puče v únoru roku 1948. Jejich členové měli napomáhat hladkému průběhu převzetí moci, eliminovat též straně „nepřátelské živly“. Byli prvotními nástroji komunistické zvěle. Že se tyto výbory dopustily řady zločinů, napomohly útlaku, persekuci a mnoha politickým vraždám, často jen jako vyřizování osobních účtů, bylo velmi smutným důsledkem jejich existence.

Zněním nové slibové formule se podrobně zabýval *V. valný sněm Junáka* v Praze ve dnech 25.- 26. 4. 1992. Odpor proti pojmu „*Bůh*“ stále přetrvával a tak se úporně hledalo – při souběžných konzultacích s mezinárodním skautským ústředím – vstřícné stanovisko, pro obě strany přijatelné. To se našlo poukazem na službu „*nejvyšší Pravdě a Lásce*“. Vzpomínám si, že tehdy, po nedělní bohoslužbě pro věřící delegáty, apeloval bratr biskup *F. Lobkowicz* na přítomné, aby s takovou formulací vyslovili souhlas. Slibová formule tedy byla schválena v této podobě:

*„Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe
– sloužit nejvyšší Pravdě a Lásce věrně v každé době,
– plnit povinnosti vlastní a zachovávat zákony skautské,
– duši i tělem být hotov pomáhat vlasti a bližnímu.
K tomu mi pomáhej Bůh!“*

Protože dovětek o službě Bohu byl fakultativní, tedy dobrovolný pro věřící, nebyla v základní podobě našeho skautského slibu opět připomínka „*Boha*“, nicméně lze konstatovat, že duchovno tu bylo v jisté podobě obsaženo. Vyhovovalo to nepochybně obecnému duchovnímu stavu posttotalitní společnosti, již jsou i skauti součástí. Věřícím to nebylo nijak cizí, neboť pro ně je a navždy zůstane *Bůh* skutečně tou Nejvyšší Pravdou a Láskou. Stojí však též za zmínku, že erudovaný skautský historik *Karel Lešanovský* vzpomínal, že na sněmu zazněla poznámka, dle níž jde v tomto případě pouze o záležitost dočasnou a v budoucnu – snad – bude proklamace prvního principu v českém slibu ještě zapracována v dokonalejším souladu s mezinárodními skautskými pravidly. Ačkoliv je zdroj této informace mimořádně důvěryhodný a její obsah nepostrádá jistou logiku, není takto nikde – pokud je mi známo – v písemné podobě zachycena ve sněmovních závěrech.

„Je skvělé snít o tom, že pořád ještě máme možnost jít dál a že to jednou také uděláme. Sen nám přináší radost, protože dokážeme víc, než děláme nyní.“
(P. Coelho)

Takto formulovaný český skautský slib je v platnosti a „používán“ už téměř čtvrtinu století, tedy dobu delší, než kdy v minulosti mohlo naše české skautské hnutí svobodně existovat. Znamená bezesporu výrazný pozitivní posun v duchovním obsahu této formule. Její součástí je také dovětek o *Boží* pomoci – ten tu ovšem byl už dříve –, který však nepronášejí všichni slibující. Je tedy vhodné položit si několik otázek:

*Změnilo se za tu dobu duchovní klima českého skautingu?
Jak rozumějí spojení „nejvyšší Pravda a Lásky“ ti, kvůli nimž byl tento vstřícný ústupek od pojetí B. P. akceptován?*

Jsou s touto formulí spokojeni i ti, kdo upřímně věří v Boha, a pro něž by bylo stále – i dnes – přijatelnější pojetí duchovní podstaty v duchu Baden-Powellově? Přivede „hledající“ k duchovním hodnotám, nebo bude naopak pobídkou k tomu, aby se hledaly cesty k jejich úplnému vymýcení z podstaty našeho skautingu?

Odpovědi přinese zajisté teprve budoucnost, naší snahou by však měla i nadále zůstat věrnost tomu skautingu, který kdysi Zakladatel přinesl světu, takovému skautingu, který by zůstal věrným svému jménu.

Celý text Fetiškových úvah viz:

<http://www.so-novinky.obadalek.cz/wp-content/uploads/2016/08/Prvni-princip-ZNF.pdf>

Prameny

Coelho, Paulo – *Rukopis nalezený v Akkonu* – Acra – Praha 2012

Čejka, Jiří – *Dr. František hrabě Lützow a Sir Robert Baden-Powell of Gilwell* – separát – Roudnice nad Labem 2015

Břečka, Bruno – *Kronika čs. skautského hnutí 1900-1990* – BRJ – Brno 1999

Baden-Powell, Robert S. – *Vlče-skaut-rover* – Skauting – Liberec 1993

Lord Baden-Powell o náboženství – Scouteupresse – z francouzštiny přeložili M. Kudláčková a J. Poul – ZNF – Ivančice 2003

Eberle, Peter – *Koncepce duchovní výchovy* – z němčiny přeložil Zd. Navrátil – ZNF – Ivančice 2004

Navrátil, Zdeněk – *Skautská duchovní výchova* – ZNF – Ivančice 2004

Navrátil, Zdeněk – *Skauting a ateismus* – ZNF – Ivančice 2007

Velká všeobecná encyklopedie – Euromedia Group – Praha 2010

Pecka, P. Dominik – *Z deníku marnosti* – Atlantis – Brno 1993

Kašparů, Max – *Třicet případů ... aneb malé, bílé, kulaté* – Cesta – Brno 2015

Hudeček, Petr – *Český skauting, povinnost k Bohu a ateismus* – viz osobní web:

<http://hudecekpetr.cz/cs/skauting-by-mel-znat-svoje-principy/>

Kuras, Benjamin – *Slepování střepů – Komenského návrat* – WALD Press – Praha 2007

Řehák, Tomáš – *Základní principy skautingu hledejme neustále* – in Skautský svět – čís. 3/54 – Junák – Praha 2016

Stejskal, Jan – *Hledat význam základních principů skautingu je naše povinnost* – in Skautský svět – čís. 5/54 – Junák – Praha 2016

Navrátil, Zdeněk – *Křesťanské kořeny skautingu* – ZNF – Ivančice 2005

Zatloukal, Václav – *Katoličtí skauti junáci v Československu* – YMCA – Brno 1997

O zemi beze studu – rozhovory s Maxem Kašparů – zpracovala Marie Polasková – Cesta – Brno 2015

Zajímavé zprávy

***100 let skautských časopisů online a zdarma,
digitalizace dokončena! (opakuje)***

V minulém roce jsme oslavili sto let od vzniku časopisu Junák. Při té příležitosti jsme započali s digitalizací 56 ročníků tohoto časopisu (zpracovalo se 682 čísel na 15 626 stranách).

Časopisy je možné si prohlížet a zdarma stahovat na:

www.skaut-junak.skauting.cz .

Nejstarší výtisk je z roku 1915 a poslední z roku 2015.

Všechna čísla historických časopisů byla po skenování převedena tak, aby umožňovala textové vyhledávání, což přináší velmi rozsáhlé možnosti pro bádání v historii především regionálního skautingu.

Zároveň se v časopisech nachází spousta výchovné inspirace i praktických pomůcek pro vedení oddílu či přípravu na skautské závody.

Společenská rubrika

Zemřel Miroslav Plachý - Miky

<http://jardavala.blogspot.cz/2016/05/zemrel-miroslav-plachy-miky.html>

Po těžké nemoci zemřel ve věku 83 let bývalý vůdce střediska Junáka Světlá nad Sázavou, člen Svojsíkova oddílu – východočeské družiny v Hradci Králové a člen skautského oddílu Velená Fanderlika – Sázavské družiny.

Na střediskovém sněmu v listopadu 1990 byl Miroslav Plachý zvolen vůdcem střediska. Několik členů mu slibovalo pomoc, proto funkci i přes svůj handicap (byl hluchoněmý) přijal. V následujícím roce obdržel skautské vyznamenání Skautská vděčnost a v roce 1995 dostal od Ústřední rady Junáka nejvyšší vyznamenání Řád čestné lilie v trojlístku, stříbrný stupeň.

Pečlivě vedl skautskou kroniku, od jara 1990 vydával střediskový časopis Skautík, který v lednu 1995 nahradil měsíčník Marabu a v roce 1998 skromnější Světelský skautík. Na oslavy 70 let Junáka ve Světlé nad Sázavou připravil v roce 1994 sadu pamětních lístků, pohlednice, skautský almanach a odznaky.

Byl iniciátorem pořízení pamětní desky (odhalena v září 1996) na Orlovskou myslivnu, neodmyslitelně spojenou se založením českého skautingu prof. A. B. Svojsíkem, jenž zde v roce 1911 napsal

Základy junáctví a o rok později tu uskutečnil první zkušební skautský tábor.

Miroslav Plachý stál rovněž u zrodu myšlenky vybudovat ve Sluneční zátoce u Ledče nad Sázavou památník letních táborů organizovaných v letech 1925 až 1945 Jaroslavem Foglarem – Jestřábem; s předstihem – od roku 1995 – inicioval jeho vztyčení k Jestřábovým kulatým 90. narozením. Dne 5. července 1997 byl žulový památník s pamětní deskou za přítomnosti oslavence odhalen.

Miroslav Plachý s manželkou Věrou v roce 2014 na vernisáži výstavy 90 let Junáka ve Světlé n. S.

(redakčně upraveno / Kamzík)

Při předvánočním setkání u borovičky neměl nikdo tušení, že nás zanedlouho navždy opustí dva členové Pražské družiny, zvěčnění na této fotografii ...

Sestra Lin zemřela náhle v nedožitých 84 letech dne 27. června 2016.

Sestra Libuše Amlerová - Lin se výrazně spolupodílela na znovuoživení pražského skautingu po roce 1989, zejména pak na práci a fungování skautského okresu Praha 7 a střediska Vatra.

Zpráva o jejím odchodu nás zastihla zcela nepřipravené. Vděčíme jí za mnoho.

Za to, že byla příkladnou skautkou, pro kterou nic nebylo problémem a vše s nadhledem a úsměvem zvládla, vždy dodržela, co slíbila a udělala ještě víc.

Vděčíme jí za vedení Pražské družiny Svojsíkova oddílu, za schůzky s nápaditým programem a jiskrou, za to, s jakým šarmem dovedla usměrnit rozplývající se diskusi.

Všichni členové Svojsíkova oddílu na výroční členské schůzi oceňovali přípravu pohoštění celého oddílu, které brala na sebe a zvládala se záviděníhodnou lehkostí i nápaditostí.

Bude nám moc, moc chybět.

Děkujeme

*Hana Bouzková
vůdkyně SO*

Br. Miloslav Moravec se narodil 12. května 1925 v Kolíně. Otec pracoval nejprve jako dělník, později jako pošťák a byl členem Národních socialistů. Matka pracovala v továrně. V polovině třicátých let vstoupil Miloslav Moravec do Skauta a skautingu se věnoval i po válce.

V Kolíně vedl junácký oddíl a později, v roce 1948, se stal v Praze členem Kruhu (Pavla Křivského). V Praze také vystudoval obchodní akademii a Vysokou školu hospodářských věd.

V říjnu 1950 byl povolán na vojnu do Klatov a o měsíc později ho kvůli jeho skautské minulosti zařadili k PTP. Nasazen byl na povrchové práce na dole Zápotocký na Kladně. Po půl roce ho převedli k 57. praporu na důl Gottwald. Pracoval na nakládce a expedici vagonů, na haldě nebo jako stavební dělník. Z PTP byl Moravec propuštěn po třech letech 30. května 1953; v Praze si našel práci ve firmě TESLA.

Podílel se na znovuoobnovení skautingu v roce 1989 a v 90. letech pracoval na ústředí Junáka.

Hospodář SO a člen oddílové rady, bratr

Miloslav Moravec

nositel Řádu stříbrného vlka a Řádu čestné lilie v trojlístku
nás opouští v krátké době po odchodu Lin Amlerové.

Pro nás všechny byl příkladem skauta, věrného skautským ideálům po celý život. Heslo „Sloužím“ mu nebylo jen jedním ze slovíček, ale opravdovým příkazem, jímž se vždy řídil.

Ostatně tak mi sám odpověděl na prosbu, zda by se ujal hospodaření Svojsíkova oddílu.

Bude nám všem moc chybět a jeho příklad bude pro nás všechny závazný.

Děkujeme Ti, Mílo, za všechno.

Hana Bouzková
vůdkyně SO

V krátké době několika týdnů ztrácíme dalšího člena Oddílové rady Svojsíkova oddílu, nositele Řádu stříbrného vlka, bratra

Havla Šmída – Šerifa

zemřel 27. 7. 2016.

Byl nejprve rádcem Západočeské družiny Bílého orla, pak zástupcem vůdkyně.

Šerif byl sloupem Svojsíkova oddílu, sloupem, o který jsme se mohli opírat, na který jsme se vždy mohli spolehnout, obrátit se o radu. Nikdo neznal tak dobře všechny předpisy jako on a ani se nepotřeboval do nich

podívat. Vedl Kmenovou knihu SO s obdivuhodnou přesností, před každou členskou schůzí dodával statistické údaje o SO, až se nám zdálo, že statistika je jeho koníčkem. Ale nejen pro své znalosti a dovednosti nám bude chybět, protože to byl člověk opravdu ryzí, který nám byl a bude vzorem v plnění povinností, v laskavosti a ochotě pomoci.

A tak bychom mohli dlouho pokračovat. Teď už můžeme jen děkovat za vše, co pro skauty udělal. Vzorem pro nás zůstává.

Hana Bouzková
vůdkyně SO

Plzeňský kraj Junáka k úmrtí br. Havla Šmída – Šerifa ve svém oznámení zdůrazňuje:

Skautingu věnoval svůj život. Vychoval generace skautů
v duchu pravdy, čestnosti a lásky k vlasti.

Odešel uprostřed obětavé služby ve věku 89 let.

V pokoře a s úctou si budeme vždy připomínat jeho odkaz
a obětavou práci, kterou odváděl v duchu skautských ideálů.

Čest jeho památce.

Pavel Pokorný
krajský zpravodaj Plzeňského kraje
Kmene dospělých

Marek Lukáš
předseda Krajské rady Junáka
Plzeňského kraje

Jiří Stránský: Letní glosa

<http://www.rozhlas.cz/plus/nazory/zprava/1640539>

Jiří Stránský bude slavit životní jubileum

Foto: Khalil Baalbaki

*/

Musím se i prostřednictvím Českého rozhlasu Plus přiznat, že jsem skaut. Celý život, dalo by se říct. Díky skautství se mi v lágrech a kriminálech snášelo všechno líp než ostatním. Nepřiznávám se kvůli vychloubání, ale proto, že se mi blíží dost reflektované (jak se teď říká) jubileum, z něhož se nevyvlíknou – to už je jasné.

[Odkaz na audio](#) - celý příspěvek.

Skauti z Uherského Brodu. I Jiří Stránský je celý život skautem
Foto: Archiv uherskobrodského skautského střediska

Kvůli mému skautství se konal v Nižboru malý táborák, jež zároveň natáčel další skaut – Břetislav Rychlík, a vzácným hostem u táboráku byl můj dávný kamarád i bratr skaut Jiří Navrátil, jeden z nejdůležitějších skautů od chvíle, co se po listopadu 1989 skauting obnovil.

Jsme spolu členy Svojsíkova oddílu – jakési Rady moudrých skládající se jen z těch, co po desítky let pronášeli skautství všemi (i smrtelnými) nebezpečnostmi komunistické

nenávisti ke všemu skautskému, vyzbrojeni jen jistotou, že skauting přežil nacismus a přežije i komunismus. A za tenhle Svojsíkův oddíl mi vůdkyně oddílu poslala místo přání cosi, co ve mně právě v tomto čase zaznělo v doprovodu tolika akordů, že alespoň pár slov vám musím odříkat:

Napadlo vás už někdy zamyslet se nad tím, z jakého důvodu husy létají v hejnu ve tvaru V? Napadlo vás, že by to mohlo být tím, že máváním svých křídel husa zvedá proud vzduchu pro tu husu, která letí za ní a nemusí proto tolik zabírat? Proto se vedoucí husy postupně řadí na konec hejna.

A takto putující tisíce kilometrů dovedou ušetřit víc než 70 % energie a jen proto jsou schopny překonávat ony obrovské vzdálenosti. Sice slyšíme ono letící hejno kejhát, ale nevíme, že husy, co se zařadily na konec hejna, kejhají jen a jen proto, aby ty, co jsou vepředu, obzvlášť tu jedinou, co právě vede hejno, povzbudily.

A my muži tady dole na zemi o některých ženách říkáme, že jsou hloupé jak husy a že husa je dobrá jen s knedlíkem a zelím a dobrým pivem. A takové husí sádlo s husími jatýrky...

I to je ohromnou vlastností skautství: že i nejmenší a nejslabší skautík ví, že ti vzadu jsou stejně dobří a důležití jako ti vepředu. Mám velkou radost, že patřím k těm, kdo umí naslouchat vzkazům divokých husí. A že i proto vypínám všechna nafouklá a namyšlená slova nabubřelců.

SOUVISEJÍCÍ PŘÍSPĚVKY

Jsou na webových stránkách:

Jiří Stránský: Všichni a štěnice jako letní i politické téma

Jiří Stránský: Jak mě pronásledují příznivci minulého režimu

Jiří Stránský: Politika a veřejné blaho

Autor (převzatého článku): Jiří Stránský

Viz též: <http://www.rozhlas.cz/zpravy/clovek/zprava/1640718> .

Poznámka: */ datum narození br. J. Stránského je 12. 08. 1931 / Kamzík

Informace před uzávěrkou

From: [Jan Šolc](#) **Sent:** Wednesday, August 17, 2016 3:50 PM

Subject: RE: pro informaci!

Sestry a bratři, pozdravuju vás vprostřed indiánského měsíce KUKUŘICE a připojuju se na Dášin email.

Jedna zpráva, která by neměla naši pozornost uniknout. V těchto dnech dobrovolně a jak se sluší opouští po dlouhých 14 letech služby post ředitele české civilní kontrarozvědky BIS Jiří Lang, „bývalý skautský vůdce a pracovník Energoprojekt“, který má velkou zásluhu na profesionálním vzestupu služby, především pronikáním do cizojazyčných mafií na našem území.

V té věci se nabízí připomenutí, že i bratr - světový zakladatel Lord gen. B-P sloužil dlouhá léta v Asii a jinde jako vysoce uznávaný zpravodajce Její královské výsosti. Naše skautská výchova přivedla mnohé „pod Lilií“ k sebekázni v skrytosti i k sebeobětování, bylo-li třeba. Vynikajícím příkladem jsou i Zbojníci či pozdější Historická zpravodajská brigáda působící proti nacistům, komunisty zavražděný kpt. Nechanský aj.

S přáním všeho dobra a ještě dlouhého léta

Honza Šolc - Kol

From: Dáša Housková [mailto:dasa.houskova@volny.cz]

Sent: Wednesday, August 17, 2016 1:45 PM **Subject:** RE: pro informaci!

Dovolím se připojit s informací o dalších zprávách v Českém rozhlasu, které najdete na:

<http://www.rozhlas.cz/plus/nazory/zprava/1640539>

<http://www.rozhlas.cz/zpravy/clovek/zprava/1640718>

Informaci také uveřejnil br. Jech-Kamzík ve zprávách Svojsíkova oddílu

<http://www.so-novinky.obadalek.cz/clankytexty/>

Od srdce zdravím

Dáša Housková

Redakční sestavení informací: Kamzík

Zpráva vůdkyně SO k výroční schůzi, konané dne 17. září 2016.

Text bude po schůzi jednak vyvěšen na webu SO a také zahrnut do dalšího Zpravodaje SO.

Skautský institut zve: [Zahajme společně nový skautský rok v neděli na Vyplutí!](#)

Skautský rok bude opět (neoficiálně) zahájen v Praze na lodi Tajemství, a to už tuto neděli, 4. září v 19 hodin.

Na všechny se moc těšíme! A šátky s sebou!

Jakub Ambrozek - Mravenec
správce komunikace Skautského institutu

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výňatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!

Interní informace

Vladislav Jech
Jilovská 46
252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz